

✍ ELLIS ELLENBROEK

📷 STEVE ROCHE/123RF

BUITENLAND

🌐 WWW.SHEFFIELD.AC.UK/DUTCH

Pas afgestudeerd en net begonnen aan een zomerbaan als stewardess, kreeg Henriette Louwerse (57) een brief van het arbeidsbureau. De universiteit van Sheffield vroeg een docent Nederlands. Zo arriveerde de alumna Engels in september 1990 in de voormalige Engelse staalstad. Ze ging er nooit meer weg en staat aan het hoofd van een grote afdeling Dutch Studies.

Louwerse bewoont een huis van natuursteen bij een voormalige steengroeve. Met een vooroorlogs kooktoestel in de keuken, een weelderige tuin en zelfs een boom in huis. ‘Denk aan James Herriot’, zegt ze, doelend op de dierenarts en schrijver wiens lotgevallen te zien waren in een televisieserie. Sheffield, in National Park Peak District in het graafschap South Yorkshire, is groen en heuvelig, sporen van WO II-bombardementen zijn weggewerkt. Maar er is ook een heel andere kant, de ruigheid van het industriële verleden. Gastschrijver Abdelkader Benali legde juist dat gezicht vast. Benali bezocht Sheffield voor het Europese project Citybooks dat schrijvers en fotografen steden in woord en beeld liet vatten. De auteur beschreef de liederlijkheid en het ordinaire in het uitgaans gebied. Louwerse herinnert zich de ontzetting in universitaire kringen dat Sheffield zo te kijk werd gezet. Zelf herkende ze veel van Benali’s verhaal.

Van een bescheiden bijvak bij haar komst groeide Nederlands in Sheffield uit tot een hoofdvak met wel tachtig studenten. Louwerse is ook voorzitter van de Internationale Vereniging voor Neerlandistiek. Voor haar inspanningen voor de positie van het Nederlands in den vreemde werd ze koninklijk onderscheiden.

Nederlanders kijken volgens haar neer op hun taal. ‘Onze exportproducten zijn de zeventiende eeuw, de grote schilders, Dutch Design, onze voetballers. Voor onze taal hebben we een gigantische blinde vlek.’ Nergens voor nodig. ‘Het is een hartstikke interessante taal. Zij staat voor een cultureel en economisch sterke regio en bestrijkt Nederland, België en Suriname. En het Zuid-Afrikaans is eraan verwant.’

HENRIETTE LOUWERSE (57)

‘Ik voel me nu soms een arbeidsmigrant’

Een broer en een zus wonen ook in het Verenigd Koninkrijk. Vader Louwerse was anglofiel. ‘Hij studeerde een jaar in Edinburgh. Bij ons hingen kalenders van de Schotse Hooglanden, en de BBC stond altijd aan. We zijn wel wat geïndoctrineerd.’ Toch denkt Henriette de laatste tijd weleens

aan teruggaan. Komt door de Brexit. ‘Daar heb ik echt verdriet van. Ik heb lang gedacht dat ik er als mede-Europeaan gewoon bij hoor. Dat blijkt een vergissing. Ik voel me nu soms een arbeidsmigrant die moet bewijzen het recht te hebben hier te wonen.’

Met man en drie kinderen maakt ze lijstjes. Wat is er nog leuk aan Engeland? Daar staat gelukkig nog best veel op. Spontaniteit bijvoorbeeld, te zien aan het gemak waarmee de Britten volgens Louwerse het vaccineren tegen COVID-19 ter hand namen: ‘In Nederland moet alles geregistreerd, hier is het veel minder bureaucratisch: Heb je een arm? Okay, we gooien die vaccinatie erin.’

Louwerse prijst ook de Britse generositeit als een buitenlander de moeite neemt Engels te praten. ‘Een Engelsman die Nederlands heeft geleerd maakt nog weleens een fout met de, of het, of de woordvolgorde. Nederlanders zeggen dan: “Hmmmm, is toch niet helemaal goed, of wel een raar accent”. Dat zul je een Brit nóóit horen zeggen. Dat zouden ze heel ongepast vinden. Als je zijn taal spreekt, zegt een Brit: “Wat mooi! Prachtig!”

Luister op WWW.CITYBOOKS.EU naar Abdelkader Benali over Sheffield, en andere stedenverhalen.

